

[Indenrigsministeren.]

sættes med Salg for Øje af en Kommune eller af en anerkendt Boligforening. Det er klart, at ved Salg af saadanne nyopførte Parcel- og Rækkehuse skal Salgssum og Salgsvilkaar godkendes af Indenrigsministeren, der selvfølgelig ogsaa skal godkende den nye Ejer som Debitor for Statslaanet.

Endelig bestemmes det i samme Paragraf, at hvor det maa anses for formaalstjenligt af Hensyn til den billigst mulige Tilvejebringelse af Parcel- og Rækkehuse, kan disse Boligforeninger være raadgivende Organ for Bygherrer, der til eget Brug opfører saadanne Huse. Tanken, der ligger bag denne § 10, er, at det er for mig utvivlsomt, at der foreligger adskillige, maaske mange Tilfælde, hvor saadanne Parcel- og Rækkehuse kan fremstilles bedre og billigere, naar det sker gennem Organer, som har særligt Kendskab og særlig Erfaring med Hensyn til Byggeriet. I det hele taget er jeg personlig af den Opfattelse, at en vis Organisering af Parcel- og Rækkehusbyggeriet i nogen Grad vil kunne medføre et billigere Byggeri paa dette Omraade.

Tredie Afsnit af Loven, §§ 11—13, angaar Laan til Forsamlingshuse m. v. Disse Bestemmelser svarer i alt væsentligt til de Bestemmelser, der gjaldt i Henhold til Loven af 1934. Der er i den forløbne Tid, hvor denne Lovgivning ikke har været gældende, stadig sket Henvendelser til Indenrigsministeriet, der viser, at der er meget stor Interesse Landet over for saadanne Laan i Bestræbelserne for at bygge nye smukke og gode Forsamlingshuse eller i Bestræbelserne for at forny de gamle, skumle Forsamlingshuse, der findes visse Steder i Landet. Grænsen for Laanets Højde er dog her sat op fra 10 000 Kr. til 15 000 Kr., endvidere er der i § 12, 3die Stykke, indsat en Bestemmelse, der siger, at i Tilfælde, hvor en Kommune lader opføre en Bygning, der samtidig har til Formaal at tjene som Forsamlingshus og som Gymnastiksal for en Kommuneskole, kan disse Laan ydes samtidig med, at det i Folkeskoleloven omhandlede Byggetilskud til Gymnastiksalens Opførelse gives, alt selvfølgelig under Forudsætning af, at de af Undervisningsministeriet stillede Betingelser for Husets Anvendelse opfyldes. Denne Bestemmelse er Udtryk for, at jeg tror, der vil kunne forekomme adskillige Tilfælde, hvor en Kommune kan opnaa enten at spare ret betydelige Beløb ved, at de to Opgaver, at tilvejebringe et moderne Forsamlingshus og et Gymnastiklokale for Skolen, løses i Forening, eller hvor det er

muligt for det samme Beløb at skabe en ganske anden og bedre Forsamlingsbygning.

I § 13 findes Bestemmelsen om, at saadanne Laan ogsaa kan ydes til Opførelse af Husholdningsskoler, Undervisningskøkkener, Lærningehjem, Vandrehjem og lignende Bygninger med kulturelt Formaal, saavel som til Opførelse af offentligt tilgængelige Badeanstalter.

I Lovforslagets Kapitel II, § 21, og følgende Paragraffer findes særlige Bestemmelser om Nedsættelse af Lejen for børnerige Familier. I §§ 23 og 24 bestemmes det, at Huslejenedsættelsen for saadanne Familier i Bygninger, der opføres af Kommuner og Boligforeninger, skal udgøre for Familier med 3 Børn 30 pCt. af den ordinære Husleje, for Familier med 4 Børn 40 pCt. og for Familier med 5 Børn eller derover 50 pCt. Jeg gør opmærksom paa, at der i § 3, Stk. 4, findes en Bestemmelse, der giver Adgang for en Kommune til at betale Indskudsandelen i en Boligforening for en Familie, saafremt den er saa daarligt stillet, at den ikke selv kan opspare hertil. Det er klart, at de Huslejenedsættelser, jeg her har nævnt for Familier med mange Børn, reguleres efter stedfindende Formindskelse eller Forøgelse af Familiens Børneantal, saaledes som det nærmere er formuleret i § 25.

§ 21 handler om de paagældende Midlers Tilvejebringelse. Det bestemmes her, at samtlige Ejendomsskatter for de inden for hver Kommune i Henhold til denne Lov af Kommuner og Boligforeninger opførte Bygninger samt for de i Henhold til Loven af 11. April 1933 opførte Bygninger samles i en Fond, der administreres af den paagældende Kommune. Af denne Fond udredes da Huslejenedsættelsen for de Lejligheder i Bygningen, der bebos af de børnerige Familier. Hvor stor en Del af Lejlighederne dette skal gælde, er ikke fastslaaet i selve Lovforslaget. Der bruges herom i § 2, Stk. 3, det Udtryk:

„Det er en Betingelse for, at der kan ydes Laan efter nærværende Lov, at en passende Del af de paagældende Byggefaretagenders Lejligheder indrettes som Bolig for børnerige Familier.“

Hvor stor en Del disse Lejligheder bør udgøre af det samlede Lejlighedsantal i Bygningen, maa, tror jeg, afgøres paa Grundlag af de Erfaringer, der efterhaanden indhentes; men jeg maa antage, at der her maa regned med fra en Fjerdedel til Halvdelen af Lejlighederne.

Under den Lovgivning, som paa dette Omraade har været praktiseret i 2—3 Aar